

Vayikra 23:39-43

אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתו וביום השמיני שבתו:

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עזעבת וערביי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים:

וחגתם אותו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדנתיכם בחדש השביעי תחגו אותו:

בסכת תשבו שבעת ימים כל האזור בישאל ישבו בסכת:

למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה

אלהיכם

Rashi

באספכם את תבואת הארץ. שיהא חדש שביעי זה בא בזמן אסיפה, מכאן שנצטוו לעבר את השנים, שאם אין העבור, פעמים שהוא באמצע הקיץ או החורף

Daas Zekeinim

אך בחמשה עשר יום. לפי שגבי פסח לא כתי' שמחה לפי שעדיין לא נלקטה שום תבואה, וגבי שבועות לא כתי' אלא חדא שמחה לפי שהתבואה נלקטה, אבל פירות האילן לא נלקטו, **אך בסוכו' שהכל נאסף אל תוך הבית**, וגם נמחלו העונות ביום הכפורי, כתיב ביה שלש שמחות, ושמחתם דהכא, ושמחת בחגך, והיית אך שמח. חדא מתבואה וחדא מפירות האילן וחדא ממחילת עונות וזש"ה והיית אך שמח שאין לך להתעסק רק בשמחה:

Devarim 16:13-15

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך:

ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:

שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח

Rashi

באספך. בזמן האסיף שאתה מכניס לבית פרות הקיץ; ד"א — **באספך מגרנך ומיקבך**, למד שמסככין את הסכה בפסלת גרן ויקב (ראש השנה י"ג; סוכה י"ב):

Ibn Ezra

באספך מגרנך ומיקבך. על כן נקרא חג האסיף:

Shemos 34:22

וּחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ בַּכוּרֵי קִצִּיר חֲטָיִם וְחַג הָאֲסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה

Rashi

וּחַג הָאֲסִיף. בְּזִמְנוֹ שֶׁאֵתָּה אוֹסֵף תְּבוּאָתְךָ מִן הַשָּׂדֶה לְבֵית; אֲסִיפָה זוֹ לְשׁוֹן הַכְּנָסָה לְבֵית, כְּמוֹ וְאֲסַפְתּוּ אֶל תוֹךְ בֵּיתְךָ (דְּבָרִים כ"ב)

Sukkah 2a

וּרְבָא אָמַר, מֵהֵכָא: "בְּסוּכוֹת תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים". אָמְרָה תוֹרָה: כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים צֵא מִדִּירַת קִבֵּעַ וְשָׁב בְּדִירַת עֲרָאֵי

Bereishis 25:7-9

וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר־חַי מֵאֵת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִים:

וַיְגַלַּע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׁבַע וַיֹּאסֵף אֶל־עַמּוּיוֹ:

וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנָיו אֶל־מַעֲרַת הַמְּכַפְלָה אֶל־שָׂדֶה עֶפְרָן בֶּן־צֹחַל הַחֲתָי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִמְרָא

Bereishis 49:33

וַיְכַל יַעֲקֹב לְצוֹנֹת אֶת־בְּנָיו וַיֹּאסֵף רִגְלָיו אֶל־הַמַּטָּה וַיְגַלַּע וַיֹּאסֵף אֶל־עַמּוּיוֹ

Bamidbar 20:23-24

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּהַר הַהָר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ־אֲדוֹם לֵאמֹר:

יֹאסֵף אַהֲרֹן אֶל־עַמּוּיוֹ כִּי לֹא יִבֹּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶם אֶת־פִּי לְמִי מְרִיבָה

Devarim 32:48-52

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר:

עֲלֵה אֶל־הַר הָעֵבְרָיִם הַזֶּה הִר־נֹבֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחְזָה:

וּמֵת בְּהָר אֲשֶׁר אֵתָּה עֲלֵה שָׁמָּה וְהֵאסֵף אֶל־עַמּוּיֶךָ כְּאֲשֶׁר־מָת אַהֲרֹן אֲחִיךָ בְּהַר הַהָר וַיֹּאסֵף אֶל־עַמּוּיוֹ:

עַל אֲשֶׁר מַעֲלַתֶּם בִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי־מְרִיבַת קֹדֶשׁ מִדְּבַרְצֶוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּי מִנְגִיד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תִבּוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

Koheles 12:13-14

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם

*The end of the matter, everything having been heard, fear God and keep His commandments,
for this is the entire man*

כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע

For every deed God will bring to judgment-for every hidden thing, whether good or bad

Tehilim 27:5, 10

כי יצפניני | בְּסֻכּוֹ (כתיב: בְּסֻכָּה) בְּיוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסֻתֵר אֶהְלוּ בְּצֹר יְרוּמְנִי

*For He will hide me in His tabernacle on the day of calamity; He will conceal me in the secrecy
of His tent; He will lift me up on a rock*

כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאסףני

For my father and my mother have forsaken me, but the Lord gathers me in

R Lord J. Sacks z'l, "What is left when the world we live in looks less like a house than a sukka, open to the wind, the rain and the cold? What remains, other than fear, in a state of radical insecurity?"

"The answer is simcha, joy. For joy does not involve, as does happiness, a judgment about life as a whole. Joy lives in the moment. It asks no questions about tomorrow. It celebrates the power of now. The Talmud says that each Sunday, Shammai, the great sage of the late 2nd Temple period, was already preparing for Shabbat. Hillel, however, lived by a different principle: "Blessed be G-d day by day" (Beitza 16a). Joy blesses G-d day by day. It celebrates the mere fact of being here, no, existing when we might not have existed, inhaling to the full this day, this hour, this eternity-in-a-moment that was not before and will not be again. Joy embraces the contingency of life. It knows that yesterday has gone and tomorrow is unknown. It does not ask what was or or will be. It makes no calculations. It is a state of radical thanksgiving for the gift of being. Even in an age too fraught for happiness, there can still be joy" (Ceremony & Celebration, p.127)